

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Ivrisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De
Praeeminentiis & Praecedentiis

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. LXXIV. Urbevetana fideicommissi. De connexionione causarum, Et
quando ad unum judicem, coram quo fideicommissum canonizatum est,
remitti debeant omnes causæ concernentes bona fideicommissaria ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

leve fundamentum quoque videbatur, quoniam actores se promptos offerebant ad rationes reddendas in dicta Civitate Lugdunen. & non curabant eam oblatam commoditatem, quam constabat esse affectatam ad dictum alium nimis præjudicalem effectum.

Et quoad connexionem, dicebam hæc esse negotia merè distincta, nullam connexionem habentia, ita ut considerari non posset inconveniens, quod coram pluribus iudicibus, super eodem puncto individuo, diversæ orirentur sententiæ, Minusque altera ratio, quod sententia lata in una causa faceret statum, seu exceptionem rei iudicatæ in altera pareret, quæ sunt connexionis fundamenta; Et ulterius intrabat dilemma inevitabile, Quod aut ista negotia erant connexa, aut non, Si non erant, cessabant omnia præmissa, & si erant, tunc ista secunda causa remittenda quoque veniebat ad dictum forum Januæ, in quo altera causa præventæ erat; Et fortius dum pro eisdem fori competentia concurrebat etiam, quod ille esset locus originis, & domicilii contrahentium, ac etiam in initio contractus.

Ad text. autem in l. omnes C. arbit. tutela, cum deductis per Gratian dicta decis. 120. respondebam illum procedere, ubi una eademque tutela, sive unum & idem negotium à pluribus personis diversi fori administratum fuit, ne scilicet contingat, pupillum vel alium, cujus bona administrata sunt, eandem rationem redditionem coram diversis iudicibus, & in diversis foris exigere debere, quod nil commune habet cum casu controversiæ; Et ex his, post magnam discussionem, ob aliquam votorum discrepantiam, cum iustitiæ fundamento resolutum fuit, remittendam esse causam ad forum Januæ, uti sequutum fuit.

URBEVETANA.

FIDEICOMMISSI

PRO

CÆSARE ET ALIIS DE
MAGALOTTIS

CUM

ALBINIA FALCONIA.

Casus variè decisus per Signaturam
Iustitiæ.

De connexionem causarum, Et quando ad unum iudicem, coram quo fideicommissum canonizatum est, remitti debeant omnes causæ concernentes bona fideicommissaria existentia penes diversos possessores.

SYMMARIVM.

FActi series.
Sententia & acta collusiva sunt invalida.
De Tribunali Signaturæ iustitiæ, & quid agere possit.

4 Causa universalis alicujus fideicommissi cognosci debet coram uno iudice, coram quo omnes interessati trahi possunt, & de ratione.

5 Licet petitorium & possessorium sint iudicia diversa, unus tamen debet esse utriusque iudex.

6 Quando possessorium pendeat à petitorio, ita ut iudex causæ principalis trahat omnia iudicia etiam possessoria.

6 An sententia lata cum uno, præjudicet alteri.

DISC. LXXIV.

Reinverunt usque ab anno 1655. Cæsar & fratres de Magalottis canonizari ab A. C. fideicommissum ordinatum per Cæsarem eorum ascendentem, ad eorum favorem purificatum, adversus aliquos creditores Scipionis & Angeli eorum patris, & patruum respectivè; Quibus peractis, obtentaque ab eodem A. C. inhibitione, ne super bonis quæ per sententiam declaratum fuerat ad dictum fideicommissum spectare, à quibuscumque creditoribus Scipionis & Angeli molestarentur, Cum iidem Cæsar & fratres quoddam prædium fideicommissarium dedissent in dotem forori, contra istam, dicta Albinia tanquam eorumdem Angeli & Scipionis creditrix hypothecaria, iudicium instituit in partibus in vim interdicti salviani; Cumque ad instantiam prædictorum fideicommissariorum, qui erant defensores necessarii, præsentata fuisset dicta inhibitiio, cujus moderationem ab Albinia petitam, iudex qui eam concesserat prævis pluribus formalibus disputationibus denegaverat, habito per eam recursum ad Signaturam, ista ex iniuria dicendis in prima disputatione eam denegavit, in repositione verò, recedendo à decisio illam concessit, non quod de fundamentis ex parte fideicommissariorum deductis dubitaret, sed ex motivo collusionis, quod scilicet collusivè cum aliquibus factis vel posterioribus, & in modica summa dictum iudicium super fideicommissi canonizatione coram A. C. tractatum esset.

Resolutio mihi pro fideicommissariis scribenti, ad veritatem reflectendo, non placuit, quamvis etiam admitteretur probata collusio; Licet enim ex ista de jure resulter nullitas sententiæ ac totius processus, ita ut omnia gesta habeantur pro infectis ex deductis per Merlin, dec. 13. aded ut aliquorum opinio sit, sententiam collusivam, neque ipsis colludentibus nocere Molina de primogen. lib. 4. cap. 8. num. 7. & seqq. & cæteri deducti per Fab. de Anna consil. 104. num. 12. & seqq. Nihilominus adhuc ad ad eundem A. C. tanquam majorem Magistratum, seu ad alium superiorem spectare debere dicebam de huiusmodi collusionem cognoscere, dictamque sententiam cum toto processu collusivam & invalidam declarare cum prorsus absolum esset, ut pedaneus iudex inferior de partibus annullaret, seu tacite spernendo circumferberet sententiam Magistratus superioris.

Et licet istud inconveniens, dicerent aliqui vorantes ex eo tolli, quod ita non per iudicem inferiorem de partibus, sed per ipsam Signaturam, huiusmodi sententia annullata seu circumscripta remaneat, attamen ex hac ratione majus absurdum resultere dicebam, quod scilicet ita esset iudicare sine formali iudicio cum suprema & absoluta potestate Principis, neglectis omnibus juris regulis & iudicibus formalem collusionis probationem & canoniz-

canonizationem per alteram sententiam, non autem cum simplicibus extrajudicialibus informationibus, quæ pro solo fumo in hoc Tribunali dari solent.

In puncto siquidem juris, certum dicebam, quod ubi fideicommissarius unum judicem competentem adivit, ibique judicium pro fidei commissi canonizatione ac bonorum fideicommissariorum vindicatione introduxit, coram eo debent comparere omnes, vel super ejusdem fideicommissi existentia vel pertinentia, seu aliàs in bonis jus & interesse habentes, præsertim ubi talis judex est dignior aliis coram quibus deinde pulsatur, ut punctualiter *Bal. l. in fin. C. de edict. Div. Hadr. num. 54.* quem cæteri sequuntur de quibus *Mench. de adisp. cen. remed. 4. n. um. 473. Peregrin. de fideic. artic. 48. numer. 68. & artic. 53. in principio & habetur in Mediolanen. & in Montis alii hoc eod. tit. disc. 59. & 87.*

Quæ conclusio duplicem habet claram rationem, Unam nempe quod iniquum ac irrationabile esset, ut fideicommissarius qui pro canonizatione fideicommissi, legitimatione personarum, & identitate bonorum, coram uno judice, testamenta, instrumenta, & scripturas produxit, ac testes induxit, aliasque probationes fecit, & processus magno sumptu compilavit, cogi deberet coram diversis iudicibus ad electionem plurium personarum easdem probationes facere, ac incommoda pati, quod esset impracticabile, ut in proposito concursus creditorum ut supra late prolequitur *Satjad. in labyrinth. par. 1. cap. 4. cum seqq.* Alteram verò potentiorum connexionis seu præjudicialitatis, cum ita dari posset, quod super uno eodemque individuo puncto existentie seu pertinentie fideicommissi, unus iudex uno modo, alter altero eodem tempore judicaret, quod juris principiis repugnat, ut plenius in his quoque terminis fideicommissariis habetur in *dictis disc. 59. & 87.*

Dicebant scribentes pro altera parte, istas rationes percutere iudicium petitorii super fideicommissi existentia & pertinentia, non autem adaptari huic iudicio merè possessorio, ex regulâ quod diversum est iudicium petitorii, ac illud possessorii, & non bene ex uno ad alterum infertur; Verùm improbable videbatur hoc fundamentum, Tum quia hujusmodi distinctio inter petitorium & possessorium, consideratur quoad iudicia quæ sic diversificantur, non autem quoad iudicem, qui unus & idem debet esse utriusque, ut ex claris verbis *text. in l. nulli C. de iudic. cæteris allegatis firmat Rota decis. 666. num. 4. apud Post. de manut. in Pisaren. pensionis 29. Aprilis 1648. coram Bichio dec. 136. par. 10. rec. & in aliis;* Tum etiam quia id procedere non potest, quando possessorium pendet à petitorio, ita ut isto refragante, illud competere non possit, ut puta deducendo rem ad praxim; intentat creditor gravati adversus successorem possidentem bona per gravatum aliàs possessa, Salvianum seu aliud remedium rei persecutorium, tanquam ad bona sui debitoris, Excipit reus conventus & possessor defideicommissio, ex cuius purificatione tanquam ex cessato jure debitoris hypothecantis, resoluta est omnis hypotheca per eum contracta juxta terminos *text. in l. lex. Veitigali.* Actor verò replicat, negando fideicommissi existentiam, vel durationem seu bonorum pertinentiam, tunc resolutio pendet à qualitate exceptionis, an illa scilicet sit clara vel

turbida, quia si est turbida, non impedit salvianum vel aliud simile remedium executivum ac privilegiatum non admittens exceptiones dubias & altioris indaginis ad petitorium rejiciendas, si verò est clara, tunc impedit, juxta distinctionem in his terminis specialibus exceptionis fideicommissi impedire vel non impedire debentis salvianum sæpius in Rota receptam præsertim in *Romana censu 10. Junii 1650. Celsi inter suas decis. 93. n. 4.* Undè cum hæc inspectio peritneat ad iudicem, quoties unus qui est superior, fideicommissum jam canonizavit per sententiam, illud dicitur effectum clarum, neque in alterius iudicis, præsertim inferioris libito, repositum esse debet dicere contrarium, cum ita resultent de plano omnia jam dicta absurda, & inconvenientia.

Setis insistebant scribentes pro altera parte in regula generali deducta ex *text. in l. sape ff. de re judic.* ut sententia lata cum uno, non præjudicet alteri, sed replicabam hanc sententiam non deduci tanquam firmantem statum incontrovertibilem, ac facientem jus, ita & taliter quod cæteris in eo iudicio non auditis obstaret, eo modo quo obstaret auditis cum quibus lata est, sed admittendo eos posse illam impugnare, ac petere contrarium determinari, id faciendum est, vel coram eodem vel coram istius superiore in gradu appellationis, proseguendo tamen eandem causam, eundemque processum, ex jam dictis absurdis & inconvenientibus aliàs resultantibus; Et hæc mihi per tramites juris videbatur veritas.

ROMANA

SEU SENEN. LEGATI

PRO

ALEXANDRO ET HIERONYMO DE MIGNANELLIS

CUM N.

Casus disputatus coram Iudicibus Senen. cum incerto exitu.

De fori competentia ratione rei sitæ, quando intret contra ipsius rei dominum & possessorem alibi domicilium habentem; Et aliqua de competentia fori ratione originis.

SUMMARIUM.

- 1 *Acti series.*
- 2 **F** *Forus originis an procedat contra absentem.*
- 3 *Retentio antiquæ originis, domicilio ad alium loco translato ad quos effectus attendatur.*
- 4 *De foro rei sitæ, & quando hic iudex procedat contra ejusdem rei possessorem quamvis absentem.*

DISC.